

Erhvervene selv har, saa vidt mig bekendt, kun Tekstilfabrikanterne gennemført en betryggende Mærkning. Vi staar jo, som det i de sidste Dage er blevet sagt fra forskellig Side her i Tinget, overfor en vanskelig Tid for dansk Industri, idet man frygter en forestaaende omfattende Dumping af udenlandske Varer, og dette Forhold har medvirket til, at jeg har ført denne Sag frem paa dette Tidspunkt. Netop i de sidste Dage er der kommet et Tilfælde til min Kundskab, som viser, hvad vi kan vente os. Der er en dansk Fabrik, som har paaibegyndt en ny Produktion ved et Anlæg, som har kostet en overordentlig stor Sum Penge, og denne Fabrik er nu blevet Konkurrent til en udenlandsk Concern, der harsit Marked over en stor Del af Verden. Denne Concern vil være Enehersker og har derfor besluttet at sælge sine Varer her i Landet til en Pris, der ligger 1 til 5 Kr., ja, op til 10 Kr. pr. 100 kg under den danske Fabriks Priser. Det er dog ikke blevet derved; den danske Fabrik har faaet antydet, at Krigen vil blive ført, indtil den bukker under, men det er muligt, har man endvidere antydet, at der kan betales en større Sum aarlig for Nedlæggelsen af den danske Fabrik, og naar nu Danskeren har Valget imellem Ruin og Pension fra den udenlandske Concern, vælger han formentlig det sidste, hvorved 30 Mennesker bliver arbejdsløse i denne Industri. Jeg skal ikke paa nærværende Tidspunkt sige mere om denne Ting, men hvilken Formædelse vil det ikke være for den danske Industri og den sunde danske Nationalfølelse, hvis dette Attentat skulde gennemføres og under en vild Dumping-Konkurrence føres videre i en Række Tilfælde. Jeg fremfører dette Eksempel til alvorlig Overvejelse for Rigsdagens Partier og retter endnu en Gang en indtrængende Appel til den højtærede Erhvervsminister om hurtigst muligt at fremsætte Lovforslag om Paabud mod Indførsel og Salg af udenlandske Varer, som ikke er mærket. Jeg anser det for absolut nødvendigt, at udenlandske Varer i Detailsalg kun maa forhandles i Poser eller Indpakninger, der er mærket „Udenlandsk“.

Hans Nielsen: Forinden jeg fortsætter med det samme Emne, som den ærede sidste Taler (P. Andersen) beskæftigede sig med, vil jeg tillade mig at gøre nogle faa Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Det ærede Medlem har holdt sin aarlige store Tale her ved Finanslovforslagets første Behandling, og som sædvanlig har det ærede Medlem

fremSAT en Masse finansielle Udtalelser, som er saare interessante at læse, men som jeg ikke skal komme ind paa. Men ved Siden deraf har det ærede Medlem forsøgt sig paa det storpolitiske Omraade, og det forekommer mig, at det er en noget mærkelig Tale, det ærede Medlem har holdt i saa Henseende. Det er i alle Tilfælde en Tale, som man neppe skulde vente af det ærede Medlem efter den Stilling, han hidtil har indtaget paa det storpolitiske Omraade. Jeg tilstaar ærligt, at det er en Overraskelse, naar det ærede Medlem udtaler som sin Opfattelse af de politiske Forhold her i Landet, at et Samarbejde mellem Socialdemokrater og Konservative vil være saa nogenlunde utænkeligt, og det af flere Grunde. Jeg havde jo ikke ventet, at det ærede Medlem havde indtaget en saa stejl og afvisende Holdning overfor os. Men det gør nu det ærede Medlem, og han har jo yderligere pointeret det ved at udtale, at han anser den nuværende Regering for en Ulykke for Landet, særlig i finansiell Henseende. Nu søger man forgæves i det ærede Medlems Tale at finde Udtalelser, som nærmere skulde begrunde det. I saa Henseende findes der slet intet Bevis eller noget reelt anført, det staar som en almindelig Talemaade fra det ærede Medlems Side, at den nuværende Regering vil være en Ulykke for Landet. Jeg forstaar ikke denne Udtalelse lige saa lidt som adskillige andre Udtalelser af det ærede Medlem, og hvis jeg skulde dømme efter Formen og Stilen i det sidste Stykke af det ærede Medlems Tale, som fylder saadan en lille Spalte, maa jeg nærmest gaa ud fra, at det ærede Medlem har sagt noget andet, end han virkelig mente. Det ærede Medlem har antagelig ment, at det var en Ulykke, at det ikke var det konservative Parti, der kom til Magten. Det er aabenbart noget i den Retning, det ærede Medlem har tænkt sig, men han har formet det paa den Maade, at det er en Ulykke, at denne Regering er kommet til Magten. Men naar det ærede Medlem siger slikt, skulde han i alle Tilfælde efter min Opfattelse dog paa en eller anden Maade anskueliggøre for os andre, hvori denne Ulykke bestaar. Det forekommer mig nemlig, at foreløbig er der ikke saa store Tegn til, at det er en Ulykke, at denne Regering er kommet til Magten. Man kan maaske indvende mod denne Regering, at den ligesom alle andre Regeringer har en Tilbøjelighed til at beskæftige sig med Smaating. Men det er dog ikke nogen Kapitalforbrydelse, der kan blive til